Predikan av Solveig Högström på Apostladagen 2021-07-04, Friluftsgudstjänst hos pastor Jenny, med S:t Peters församling

Hes 1:26-2:3, 8-10
1 Tim 1:12-17
Luk 5:1-11

Sänd mig

Inledning

Den här söndagen handlar om kallelse till tjänst och till lärjungaskap.
Kallelsen till lärjungaskap gäller alla och kallelsen till tjänst gäller alla.
Men både lärjungaskapet och tjänsten är individuella och ser därför olika ut för oss var och en.
Därför måste vi var och en svara med vårt eget ”Sänd mig!”.

Vi har genom texterna som vi har hört fått några mönsterberättelser för hur kallelsen kan gå till och vi ska se lite närmare på det mönstret.
Men med de olika texternas har vi också fått identifikationsberättelser. Berättelser som vi kan känna igen oss i.

Utvald

Kallelsen börjar alltid hos Gud. Han utväljer. I en mening är alla utvalda, utvalda att följa honom, utvalda att tjäna honom. Men samtidigt så får vi på ett väldigt personligt sätt uppleva att vara utvald av Gud.
Du är inte utvald för att alla andra är det. Du är utvald för att du är du och för att Jesus vill leva i en tät relation med dig.

Timotheos uttrycker sin glädje över att Jesus har funnit honom förtroende värd och tagit honom i sin tjänst, trots att han upplever sig vara den störste bland syndare.

Visst kan vi känna igen oss i Timotheos!? Kan Jesus verkligen ha förtroende för oss? Kan nåden vara så överflödande stor?
Men Guds mönster är att han har förtroende för sin skapelse, och därmed för dig och mig, det är ett ”ord att lita på” som Timotheos sa.

Också Simon Petrus fick känna av hur det är att vara utvald. Mitt i en för honom alldeles vanlig, vardaglig situation, fick han höra Jesu röst. Det var ju dessutom en situation som var fylld av nederlag och besvikelser. Inte en enda fisk hade de fått, trots att de arbetat hela natten.

Mönstret är att Jesus möter oss just precis där vi är.
Även om det inte finns något tillrättalagt i situationen och kanske inte heller finns det minsta uns av förväntan så är inte det något hinder för Jesus att möta oss.

Så kan vi få identifiera oss både med Timotheos och Simon Petrus.
Oavsett vilken självbild vi har eller om självkänslan är stark eller svag, om vi känner oss lyckade eller totalt misslyckade både i det vi är eller i det vi gör, så är det just där Jesus vill möta oss.
Du är utvald!

Uppdraget
Andra delen av kallelsens mönster och det vi kan identifiera oss med är uppdraget.
Med utväljandet följer alltid ett uppdrag.

Timotheos uttrycker sin glädje över att Jesus, trots allt, har tagit honom i sin tjänst och den tjänst han kunde göra blev väldigt viktig. Han fick vara vän och medhjälpare till Paulus. Han räknas som Efesos första biskop och han blev martyr, stenad till döds när han försökte hindra en hednisk procession.
Hans namn betyder ”den som hedrar Gud” och uppdraget att göra det, genom att leva upp till sitt namn, tog han på allvar.

Simon Petrus fick ett väldigt klart och tydligt uppdrag när Jesus säger åt honom: ”Var inte rädd. Från denna stund ska du fånga människor”.
Men redan innan det så hade Jesus gett honom och de andra ett uppdrag, som såg ganska meningslöst ut ”Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där”. De hade ju försökt en hel natt, som var den riktiga fisketiden, och nu ber Jesus dem om något som inte alls är logiskt; fiska på dagtid!

Jag tror att vi alla någon gång upplevt att ett eller annat uppdrag vi fått, med det korta perspektivet, kan se både konstigt och omöjligt ut.
Det som den här berättelsen kan lära oss är att Jesus möter oss där vi är och i det kan han ge oss märkliga uppdrag som så småningom visar sig vara högst meningsfulla. Det handlar om att våga lita på kallelsen och att inte dra förhastade slutsatser om resultatet.

En annan aspekt som är viktig är att det är en skillnad på när uppdraget ges och när vi får kallelsen klart för oss.

Kanske kan vi känna igen det när vi tittar i backspegeln på våra liv. När vi försöker sammanfatta vad vi är, har och gjort.
Uppdrag som vi i en bestämd situation har utfört har vi fått kallelsen till långt tidigare, men då har vi inte varit medvetna om det.

Jag tänker att en del av uppdraget är de gåvor och talanger vi har. Och en del av förberedelsen för uppdraget är att finslipa våra gåvor, genom studier, genom livserfarenhet eller på andra sätt.
Så, när tiden är inne, får vi uppdraget klart för oss, vi blir medvetna om vad vi ska använda våra förmågor till.
Men ibland kan den kallelsen komma som en blixt från en klar himmel.
Vi kan förstå att kallelsen, uppdraget kan se väldigt olika ut. Men de värderas inte olika. Det handlar inte om att det ena är viktigare än det andra. Det handlar om att de uppdrag vi på olika sätt får kommer från Gud och därför är de helt anpassade till våra personliga förutsättningar.
Vår kallelse är att fullfölja Mästarens uppdrag, så som det ser ut just för dig och mig.

Protest
Men trots att det är så, är det väldigt ofta som kallelsen till det ena eller det andra följs av en protest.
Det är som det är en del av kallelsens mönster och också där kan det väl vara ganska enkelt att känna igen sig.
Men inte ska väl jag, jag kan inte, jag duger inte.

Vi har många bibelexempel på hur uppdrag följs av protest, även om vi inte ser det i dagens exempel.

Jeremia protesterade: ”Nej, Herren min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung”.
Jesaja ser sin egen orenhet när han möter Guds helighet och tycker inte att han duger.

Vi kan komma ihåg Maria, Jesu mor, som protesterade och sa: ”Hur ska detta kunna ske, att bli gravid, jag har aldrig haft någon man.”

Det mönstret känner vi *inte* igen när Jesu kallar Simon och hans arbetskamrater till att byta fisk-fisket mot människofiske.
När vi läser om dem så verkar de helt beredda att lämna hem och familj, arbete och inkomster när Jesus säger ”Följ mig”. De är beredda att gå rakt ut i ett liv i osäkerhet.

Jag har funderat en del på hur det kan vara så, jag har inget svar.
Men, jag har tänkt, att det är så kan ju bero på att vi inte har hela berättelserna om hur det gick till, kanske har evangeliets författare uteslutit protesterna.
Men det skulle också kunna bero på att för lärjungarna blev deras personliga möte med Jesus så omvälvande att det inte fanns någon annan möjlighet att ställa sig till förfogande när han kallade på dem och gav dem ett nytt livsuppdrag.

Kanske kan du känna igen att du har upplevt något av detta i någon situation i ditt liv. Någon gång har protesten funnits där. En annan gång har det bara varit att erkänna: nu får det bära eller brista, jag har inget val, här gäller det bara att följa.

Förklaring
Oavsett om kallelsen följs av protest eller inte så följs den alltid av ett klargörande av vad den innebär.

I dagens psaltarpsalm står det:
”I bokrullen står vad jag ska göra” och ”Jag har din lag i mitt hjärta”.

Jag tänker att det betyder att vi inte alla gånger får tydliga instruktioner om vad vi ska göra, vad uppdraget konkret innebär, därför att Gud har tillit till att vi själva kan förstå det. Genom bibelläsning och bön, genom att vi lever tillsammans med honom.

Han har tillit till vår förmåga och han ger oss frihet att omsätta vår kallelse och våra förmågor i det liv vi lever.

Psalmförfattaren säger:
”Gärna gör jag din vilja, Gud”.
”Jag bär bud om din trofasta hjälp”.
”Jag håller inte tillbaka mina ord”.
”Jag tiger inte om din hjälp, att du är trofast och räddar”.
”Jag döljer inte din godhet och trohet”.

Löfte
Med kallelsen och uppdraget följer, som vi kan förstå, alltid ett löfte.
Gud ska vara med i det vi gör, när vi gör hans vilja.

Psalmförfattaren uttrycker den erfarenheten i orden: ”Du, Herre, håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, din godhet och trohet ska alltid bevara mig”.

Timotheos sa: ”Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Jesus Kristus”.

Avslutning
Så har vi fått några bibeltexter att se mönster i och att identifiera oss med.
Du är kallad och utvald redan innan du vet om det.
Du är värdig uppdraget, därför att när Gud kallar så skicklig gör han också.
Gud har särskilda uppdrag till oss beroende av förmågor och omständigheter, men han har också en gemensam kallelse till oss alla, därför att vi är Jesu lärjungar. En kallelse som innebär att leva med bibelläsning och bön, att aktivt delta i gudstjänstgemenskapen, att leva ut den kristna tron i vardagen.
Mitt i vårt nu får vi gång på gång säga vårt eget”sänd mig”! Amen.